

1. Een lied over de knecht des Heeren

Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen.

Jesaja 53:6

De tijd van de lijdensweken is weer aangebroken. Zeven weken lang zal er bijzondere aandacht zijn voor het bitter lijden en sterven van Christus. Een van de profetieën over Zijn komst vinden we in Jesaja 53. We lezen daar: 'Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen.'

Een schaap is een kuddedier. Elke boer weet dat juist voor een schaap een sterke, dichte afrastering nodig is. Want al grazend zoekt een schaap zijn kostje bij elkaar. En als hij de kans krijgt, steekt hij zijn nek door het prikkeldraad, want het gras buiten de wei ziet er veel lekkerder uit. Wij dwaalden als schapen; wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg. Het is alsof je in een spiegel kijkt. Alsof je de mensenwereld, waarin wij leven, voor je ziet. Mensen die hun eigen weg gaan, mensen die door de afrastering van Gods goede geboden heen breken en die ondertussen de weg én elkaar kwijt zijn. Wij dwaalden allen als schapen.

Wat is hier aan de hand? Hoe komt dit toch? De profeet Jesaja zingt hier zijn vierde lied over de Knecht des Heeren, Die doet wat Hem is opgedragen. De opdracht is zwaar. De Knecht moet er diep doorheen. Je hoort

verschrikkelijke dingen van Hem. Hij was veracht, Hij was niet om aan te zien, Hij had en heeft geen eer bij de mensen. Vanuit het Nieuwe Testament weten we met zekerheid dat het hier gaat over Christus in Zijn lijden en sterven. Handelingen 8:35 is het bewijs.

Echter, wie heeft Zijn prediking geloofd. De mensen kwamen wel op de wonderen, op de genezingen, op de broden af. Er gebeurden grote dingen; doden werden opgewekt, duivelen werden uitgeworpen. En toch, toch hebben ze Hem niet geaccepteerd. De geestelijke leiders van Israël dachten dat Jezus een gevaar was voor het volk. In Markus 3 lezen we al dat ze op Zijn dood uit waren. Jezus viel niet in de smaak. Men stond Hem tegen en men werkte Hem tegen. De profeet Jesaja schildert het uit, dat Jezus de Man van smarten is, dat Hij verzocht is in krankheden en dat ze Hem niet hebben aanvaard. En toch ... vergis je niet. In Jesaja 52 zegt de profeet al heel duidelijk – in vers 13 – dat Hij verhoogd zal worden. Ja, dat Hij zeer hoog en verheven zal worden. Zijn einde zal hoog en heerlijk zijn in de hemel aan de rechterhand Gods des Vaders. Zó zingt Jesaja van de Knecht des Heeren, de Zoon van de eeuwige Vader.

De hemel getuigde van Hem: 'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Dewelke Ik Mijn welbehagen heb.' Nooit, nooit heeft iemand de Heere zó gediend als deze Knecht. Zo gehoorzaam als Hij was niemand, zo liefgehad als Hij heeft niemand. In de Bijbel lezen we van grote kinderen en knechten Gods, maar zelfs de allergrootsten onder hen waren niet zoals Jezus. Zij waren namelijk ook zondig. Zij allen hadden genade nodig. Zij moesten door genade zalig worden. Maar deze Knecht kon zeggen

aan het eind van Zijn leven: 'Vader, Ik heb U verheerlijkt op de aarde.'

Het is heel bijzonder hoe de Vader in deze Knecht verheerlijkt wordt. De Heere Jezus was ons in alle dingen gelijk. Hij is in alle dingen verzocht geweest, gelijk als wij, en toch zonder zonde. Denk niet dat dit automatisch ging. Het heeft Jezus heel veel gekost. Het heeft Hem lijden en Zijn sterven gekost. In dadelijke en in lijdelijke gehoorzaamheid heeft de Knecht Jezus de Vader gehoorzaamd. Met heel Zijn hart was Hij gericht op Zijn Zender. Hij deed wat bijna niet te volbrengen is. Het was zo ontzaglijk zwaar. Jesaja tekent het uit en zegt dat de mensen Hem niet meer zouden kunnen aanzien. Ze zouden hun blik van Hem afwenden als Hij gebonden, geslagen en bespuugd zou worden. Deze Knecht zou volgens de profeet Zijn leven eindigen aan het vloekhout van het kruis.

Dan komen we bij de grote vraag: Waarom? Waarom moest Christus lijden? Waarom moest Hij sterven? In Hem was toch geen zonde of ongerechtigheid? Hij had toch niets onbehoorlijks gedaan? De waaromvraag wordt door Jesaja beantwoord: 'Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld.' Christus zou niet lijden en sterven voor Zichzelf, niet om Zijn eigen zonden. Maar Hij zou plaatsbekledend sterven. Vanwege de zonden van Zijn volk zouden de plaag en het oordeel op Hem zijn. Hij leed en stierf tot verzoening voor de schuld, om de zaligheid te verwerven, om de vloek en de dood weg te nemen, om satan de kop te vermorzelen. Dáár willen we de komende zeven weken over nadenken.